

Югозападен университет „Неофит Рилски“

СТАНОВИЩЕ

От проф. д-р Тенчо Колев Дундов

член на научно жури в конкурс за заемане на академична длъжност

„ДОЦЕНТ“, обявен в ЮЗУ в ДВ бр. 55 / 19 юли 2011 г.

I. Кандидатът за академичната длъжност „доцент“, Александър Драганов Димитров, дипломиран юрист на СУ „Св. Кл. Охридски“, доктор по право от 1979 г., плодовит научен сътрудник и уважаван преподавател, безспорен експерт и утвърден правник-практик може да бъде само една: **изключително висока.** Иде реч за колега с три десетилетна научноизследователска и преподавателска дейност, разностранна и богата професионална реализация. В този контекст дължа да отбележа успешната защита на първата у нас докторска (тогава кандидатска) дисертация по частноправни проблеми с международен елемент в областта на Правото и СИВ, авторството на ред полезни и интересни монографични разработки, студии и множество публикации в частноправни специализирани наши и чуждестранни издания, активна преподавателска и лекторска дейност, включително и понастоящем като преподавател по ред дисциплини в ЮЗУ „Н. Рилски“, свързани не само с частноправната материя, но и с актуални въпроси на общата теория на правото и публичното право.

II. Логично стигаме до монографията „**Международно частно право на Европейския съюз. Основи**“ (изд. „Бон“, 2011 г., 304 стр.), която д-р Димитров представя на почитаемото жури на ЮЗУ за избор на академичната длъжност „доцент“. По мое мнение този труд е свеообразен

върх в научната продукция на автора. Тук не става дума за някакъв количествен критерий или параметри, а за солидно научно изследване, което е **първото у нас и в другите държави-членки на ЕС**. Неговият автор, изхождайки от новата нормативната база на Общността, богатата практика на Люксембургския съд и податки в доктрината, солидно аргументира своята, по същината си, изцяло приносна постановка за **наличието на автономен правопорядък – МЧП–ЕС в рамките на Съюзното (Общностното) право със свое значимо място в отношенията по сътрудничество и интеграция между правните субекти от 27-те държави-членки**. Нещо повече следва да бъде категорично подкрепен изводът, че МЧП – ЕС по-адекватно, отколкото публичното право, защитава интересите на гпажданскоправните субекти. Монографията в относително неголям обем включва изключително широка по обем материя: понятиен апарат, източници и субекти на МЧП, международна юрисдикция и производство по граждански дела, приложимо право, признаване и изпълнение на чуждестранни съдебни решения и други актове.

Категорично като принос на автора следва да се оценят:

- **определението на МЧП – ЕС**, от което логично следва изводът за уникалната, комплексна природа на **Съюзно частно материално, но и процесуално право**;
- **предложената и категорично защитена система на източниците на правото на ЕС и за източниците на МЧП-ЕС**, основаваща се новата нормативна база на ЕС след Лисабонския договор и практиката на Съда на Общността;
- **включването в кръга на субектите на МЧП – ЕС на новите съюзни форми на сдружаване на юридически и физически лица – Европейското обединение по икономически интереси (ЕОИИ)**,

Европейското дружество (ЕД) и Европейското кооперативно дружество (ЕКД);

- обстойно анализирани с интересни научни постановки и практически решения въпросите на **международната компетентност и производството по граждански дела**, като от изключителен интерес за юриспруденцията е предложението от автора ред за проверка на разпоредбите по международната компетентност според Регламент 44/2001, аргументиран от автора, както и правилата на ЕС за срокове, дати и крайни срокове;
- Глави пета и шеста имат за предмет **редица нови и рационални практически предложения**, свързани с реда за установяване съдържанието на приложимото МЧП-ЕС, признаване и допускане на изпълнението на чуждестранни съдебни решения и други актове по МЧП – ЕС и т.н.
- Трудът е написан на **перфектен юридически език**, а литературният апарат е добре подбран с оглед на кръга от въпроси, предмет на изследване.

III. Частноправните отношения с международен елемент в ЕС понастоящем се характеризират с ред бели полета на правна уредба и с относителната неизследваност на този правопорядък от науката у нас и в другите страни от Общността. Напълно естествено е отделни тези на д-р Димитров да не са безспорни. Един пример – разбирането за МЧП – ЕС като материално и процесуално право. В такива случаи той изтъква убедителни аргументи в защита на позициите си (тук се позовава на най-новите правни актове на ЕС). Тези дискуссионни моменти несъмнено представляват интерес за изследователите и съдебните магистрати .

IV. Кандидатът за академичната длъжност „доцент” д-р **Александър Драганов Димитров** категорично покрива всички

критерии и изисквания на законодателството за развитие на академичния състав и подзаконовите актове по неговото прилагане. Затова ще гласувам за неговия избор за доцент.

Член на журито:

(проф. д-р Тенчо Колев)